

دور تازه محاکمه دستگیرشدگان اول ماه مه سقز و وظایف ما

حسن رحمان پناه

سرانجام بعد از چند بار محاکمه، احضار و تاخیر، تعویض قاضی پرونده و نگه داشتن فعالین دستگیرشده اول ماه مه سقز و خانواده‌هایشان در حالت اضطراب و نگرانی، از اوایل دی ماه ۱۳۸۳ محاکمه دستگیرشدگان این شهر در چند نوبت جداگانه و در پشت درهای بسته در شعبه یک دادگاه انقلاب شهر سقز آغاز شد و روز ۲۰ بهمن ماه با محاکمه جلال حسینی، این دور از محاکمات به پایان رسید.

دستگیرشدگان اول ماه مه سقز ۷ نفرند که همراه جمعی از کارگران سقز و خانواده‌هایشان قصد برگزاری علنی مراسم اول ماه مه ۱۳۸۳ در پارک کودک این شهر را داشتند. قبل از برگزاری مراسم، کارگران و خانواده‌هایشان مورد تعرض وحشیانه و ضرب و شتم نیروهای مسلح و امنیت جمهوری اسلام قرار گرفتند و ۵ تن از آنان دستگیر شدند. همگی دستگیرشدگان به جز ۷ نفر در عرض ۲۴ ساعت آزاد شدند. ۷ نفر بازداشت شده بعد از ۱۲ روز تحمل زندان و اذیت و آزار و تحت فشارهای داخل و بین‌المللی، سرانجام با قرار وثیقه‌های سنگین آزاد شدند. پرونده این ۷ فعال کارگری اکنون نزدیک به ده ماه است در جریان است.

جمهوری اسلامی، همه دستگیرشدگان را به دو جرم اصلی متهم کرده است: ۱- هواداری از کومه‌له. ۲- برگزاری علنی و غیرقانونی مراسم اول ماه مه سال ۱۳۸۳ در سقز. هر هفت دستگیرشده و وکلای مدافع آنان جرم‌های ابلاغ شده را رد و آن را پرونده‌سازی اعلام کرده‌اند. البته لازم به یادآوری است که پرونده محمود صالحی، از چهره‌های شناخته شده جنبش کارگری ایران، از نظر قاضی و صحنه‌گردانان اصلی این نمایش تفتیش عقاید قرون وسطایی که سیاست‌گذاران اصلی رژیم اسلامی هستند، از دیگر دستگیرشدگان سنگین‌تر است. محکوم کردن کشتار کارگران خاتون آباد کرمان، تهیه و پخش لیست هزینه زندگی یک خانواده ۵ نفره در ایران و توضیح شرایط سخت کار و زندگی چنین افرادی که اکثر کارگران و مردم محروم و تهیدست را شامل می‌شود، تماس و دیدار با نمایندگان اتحادیه‌های آزاد کارگری و بیان واقعی درد و معضلات طبقه کارگر ایران با آنان که کاملاً برخلاف تصویری بود که جمهوری اسلامی و نهادهای ضدکارگری آن در اختیار سازمان جهانی کار و اتحادیه‌های آزاد کارگری گذاشته بودند، که باعث شک و تردید و بی‌اعتمادی این نهادها به رژیم گردید و سرانجام سابقه چندین بار فعالیت کارگری و زندان بودن، جرایم دیگری هستند که توسط قاضی پرونده علیه محمود صالحی، ابلاغ شده و پرونده ایشان به مراتب از دیگر دستگیرشدگان سقز سنگین‌تر

است.

از روز اول دستگیری فعالین کارگری در شهر سقز، این پرونده چه توسط فعالین کارگری و مردم آزادی خواه در داخل کشور و چه توسط سازمان‌ها، احزاب، نهادها و تشکل‌های کارگری ایران و خارج در بسیاری از کشورهای جهان، با دقت و حساسیت همراه با حمایت فعال از کارگران دستگیرشده تعقیب و دنبال شده است. درخواست مکرر اتحادیه‌های آزاد کارگری برای اعزام هیئت ناظر به دادگاه و فرستادن وکیل مدافع توسط این نهاد جهت کمک و همراهی با وکلای مدافع آنان در داخل کشور با مخالفت و جواب رد جمهوری اسلامی روبرو شده است. اکنون معضل کارگران دستگیرشده در اول ماه مه شهر سقز، میان جمهوری اسلامی و جنبش کارگری و آزادی خواه در داخل و خارج کشور هم چون روز اول به جای خود باقی است.

جمهوری اسلامی و معضل تصمیم

واقعیت این است که پرونده دستگیرشدگان سقز، از یک طرف به معضلی جهانی برای جمهوری اسلامی با نهادهای بین‌المللی از جمله (ای.ال.او) و (اتحادیه‌های آزاد کارگری) و ده‌ها و صدها اتحادیه، سازمان، احزاب و فعالین جنبش کارگری در کشورهای مختلف و تقابل رژیم با فعالین و جنبش کارگری در داخل کشور تبدیل شده و به صورت کلافی سردرگم در سیاست جمهوری اسلامی در این عرصه درآمده است. گردانندگان دادگاه تفتیش عقاید سقز، که سران و رهبران اصلی جمهوری اسلامی هستند، نه قصد پایان دادن به این نمایش مضحک را دارند و نه توان صدور حکم مطابق اتهامات جعلی و غیراثبات شده علیه دستگیرشدگان را به خود می‌دهند. هر دو تصمیم با دشواری‌های خاص برای رژیم اسلامی روبرو خواهد شد. رژیم، قصد پایان دادن به این پرونده و تبرئه کارگران دستگیرشده را ندارد، چون در چنین حالتی تقابل و زورآزمایی میان جمهوری اسلامی به عنوان حاکمیت توتالیتر و غیرقابل گذشت با دستگیرشدگان و جنبش کارگری و آزادی خواهانه حامی آن‌ها در داخل و خارج کشور با شکست مفتضحانه سناریوسازان دادگاه تفتیش عقاید سقز روبرو و به پیروزی کارگران و جنبش حمایتی از آنان منجر خواهد شد. این امر توازن قوا میان جمهوری اسلامی و جنبش کارگری ایران و جنبش عدالت خواهانه در ایران را به زیان جمهوری اسلامی و به نفع جنبش مطالبات کارگری تغییر خواهد داد و این جنبش را گامی مهم رو به جلو سوق می‌دهد. جمهوری اسلامی، به این واقعیت واقف و مگر در شرایط اجباری حاضر به امتیاز دادن و ریسک کردن در این عرصه با جنبش کارگری نیست. از سوی دیگر صدور احکام سنگین مطابق اتهامات وارده به دستگیرشدگان، رفتار غیرقابل پیش‌بینی که از جمهوری اسلامی بعید نیست، و یا زندان طولانی مدت، موج جدیدی از اعتراض و نارضایت عمومی را در داخل و خارج کشور برای رژیم به همراه خواهد داشت. امروز رفتار

خشن و وحشیانه جمهوری اسلامی با هیچ دستگیرشده‌ای و به هر بهانه‌ای مردم را وحشت زده و خانه‌نشین نمی‌کند، بلکه نفرت و اعتراض عمومی را از نظام اسلامی افزایش می‌دهد. اکنون که جمهوری اسلامی، در عرصه بین‌المللی به دلیل خلاف‌کاری‌های متعدد تحت فشار است و با موج نوینی از اعتراضات کارگری و جنبش مطالباتی در داخل کشور نیز روبرو است محدودیت بیش‌تری برای تصمیم‌گیری درمورد سرنوشت دستگیرشدگان سقز دارد. در تقابل با این دشواری‌های ایجاد شده، رژیم تا به حال سعی کرده با طولانی‌کردن محاکمه و وقت‌کشی از سیاست فرسوده کردن و زمان خریدن به نفع خود استفاده کند.

از همان روز اول، تقابل دستگیرشدن کارگران در مراسم اول ماه مه سقز با جمهوری اسلامی، به تقابل طبقه کارگر ایران، مدافعین جنبش کارگری و سازمان‌ها و نهادهای کارگری در داخل و خارج کشور با رژیم تبدیل شده است که رسوایی و بی‌اعتباری رژیم اسلامی و تحمیل عقب‌نشینی به آن‌ها را به همراه داشته و این امر به عنوان گام مهمی در پیشروی جنبش کارگری به شمار می‌رود. محاکمه دستگیرشدگان سقز، محاکمه جنبش جهانی حمایت از فعالین کارگری اول ماه مه سقز و کل طبقه کارگر ایران است. جمهوری اسلامی، قصد دارد شکست خود در تقابل با دستگیرشدگان سقز را حداقل به عقب‌نشینی "آبرومندانه" تبدیل کند. در چنین شرایطی وظیفه جنبش حمایت از کارگران دستگیرشده در داخل و خارج کشور است که:

– اعتراض و مبارزه فعالانه و دسته‌جمعی در داخل و خارج کشور علیه بی‌دادگاه سقز باید ادامه یابد و از این طریق دور جدید محاکمه دستگیرشدگان اول ماه مه سقز، در پشت درهای بسته باید وسیعاً به اطلاع سازمان‌ها، تشکلات و نهادهای طرفدار طبقه کارگر و انسان‌دوست در خارج کشور برسد و از آن‌ها درخواست حمایت فعال از دستگیرشدگان، محکومیت دادگاه تفتیش عقاید کارگران، درخواست تشدید فشار کشورها و نهادهای بین‌المللی علیه سران جمهوری اسلامی و به خصوص خواست اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار(ای.ال.او)، باید جزو مطالبات هر اعتراض و تجمع باشد.

– هرگونه تصمیم و اعلام جرمی توسط دادگاه تفتیش عقاید کارگران دستگیرشده سقز، از قبیل حکم قطعی زندان کوتاه یا دراز مدت، تبعید به نقاط دیگر در ایران، زندان تعلیقی با قرار و یا بدون قرار وثیقه و ... توسط جنبش و فعالین کارگری در داخل و خارج کشور مردود و وجاهت قانونی ندارد.

– سران رژیم و گردانندگان دادگاهی تفتیش عقاید کارگران سقز، روزهای ۱۵ و ۱۶ فروردین سال ۱۳۸۴ را برای محاکمه مجدد دستگیرشدگان در شعبه یک دادگاه سقز تعیین کرده‌اند. تاریخ تعیین‌شده کم‌تر از یک ماه به برگزاری اول ماه مه روز جهانی کارگر و یک ساله‌شدن پرونده

دستگیرشدگان سقز فاصله دارد. از هم‌اکنون جمهوری اسلامی، با محاکمه مجدد فعالین کارگری در تاریخ مقرر، قصد زهرچشم گرفتن از دستگیرشدگان و کل طبقه کارگر ایران و هشدار به این طبقه در خودداری از برگزاری روز جهانی کارگر را دارد. از هم‌اکنون تدارک برای برگزاری مراسم وسیع و گسترده اول ماه مه سال آینده، برگزاری این روز بدون دخالت و شرکت نهادهای رسمی و وابسته رژیم و طرد و به انزوا کشاندن مراسم دولتی که ارگان‌های ضدکارگری رژیم از قبیل خانه کارگر و شوراهای اسلامی به راه می‌اندازند، باید جزو اولویت و مشغله و کار متحدانه و هدفمند فعالین و دست‌اندرکاران مراسم اول ماه مه سال ۱۳۸۴ باشد.

— اگر تا اول ماه مه سال آینده، پرونده کارگران دستگیرشده سقز برای جمهوری اسلامی، هم‌چنان مفتوح بود و یا احکام به غیر از تبرئه دسته‌جمعی بدون هیچ‌گونه قید و شرط دریافت نکردند، خواست پایان دادن فوری به دادگاه تفتیش عقاید سقز، رفع فوری اتهام از کلیه دستگیرشدگان و جبران ضرر و زیان مادی و جسمی به آنان و خانواده‌هایشان در طول بازداشت و محاکمه می‌تواند و باید جزو اولین بندهای هر قطعنامه کارگری در اول ماه مه سال آینده باشد.

— برگزاری مراسم با شکوه و وسیع اول ماه مه، تجدید میثاق با فعالین دستگیرشده جنبش کارگری ایران در سقز و ادامه سنت اعتراض و مبارزات آنان و هم‌سرنوشتی طبقاتی با جنبش جهانی طبقه کارگر است. تردیدی نیست که گرایش رادیکال و سوسیالیستی درون جنبش کارگری از هم‌اکنون باید این امر مهم را در دستور کار و فعالیت خود قرار دهد.

— در پایان، کمپین دفاع از کارگران دستگیرشده سقز توسط احزاب، سازمان‌ها، تشکل و نهادهای کارگری و مبارزاتی که علیه محاکمه دستگیرشدگان سقز شکل گرفته، لازم است فعال‌تر از گذشته برای لغو کامل و بدون قید و شرط دادگاه تفتیش عقاید رژیم در شهر سقز، کوشش برای اعزام هیئت نظارت بر دادگاه و وکلای برای دفاع از کارگران دستگیرشده توسط نهادهای بین‌المللی از جمله اتحادیه‌های آزاد کارگری، جبران خسارات وارده به کارگران دستگیرشده در جریان خانه‌گردی و مدت زندان، لغو قرار وثیقه آزادی آنان از زندان تا لغو ممنوعیت اجازه سفر دستگیرشدگان برای حضور در مجامع بین‌المللی و کارگری در خارج کشور، از جمله اجازه سفر به محمود صالحی به کانادا به درخواست اتحادیه‌های آزاد کارگری برای سخنرانی، لغو کنترل امنیت بر کار، تلفن و زندگی خصوصی دستگیرشدگان و ... ادامه یابد.

شکست جمهوری اسلامی در این نبرد، پیروزی درخشان برای جنبش کارگری در ایران و جنبش حمایت جهانی از آن محسوب می‌شود. بدست آوردن این پیروزی به مبارزه اتحاد و فعالیت آگاهانه و هدفمند تمام فعالین و طرفداران طبقه کارگر در داخل و خارج کشور بستگی دارد.

برگرفته از جهان امروز شماره ۱۴۴